

กระบวนการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
ตามพระราชบัญญัติพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ณัฐพล อิ่งกล้า
นิติกรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ

ปัญหาเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดให้โทษมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งโดยหลักการแล้วผู้เสพยาเสพติด มีสภาพเป็นผู้ป่วยอย่างหนึ่งมิใช่อาชญากรปกติ การพื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาเสพติดจึงสมควรกระทำให้ กว้างขวางและโดยที่ผู้เสพยาเสพติดจำนวนหนึ่งถูกบังคับให้เป็นผู้จำหน่ายยาเสพติดเพื่อแลกกับการได้ยาเสพติด ไปเสพด้วย สมควรขยายขอบเขตของการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ครอบคลุมถึงผู้เสพและเมียใน ครอบครอง ผู้เสพและเมียในครอบครองเพื่อจำหน่าย รวมถึงผู้เสพยาและจำหน่ายยาเสพติดจำนวนเล็กน้อย ด้วย เนื่องจากบุคคลซึ่งติดหรือเสพยาเสพติดมีจำนวนมากและเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ สมควรขยาย สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์การเสพหรือติดยาเสพติด และสถานที่เพื่อการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ กว้างขวางยิ่งขึ้น นอกจากมีหน่วยงานของกระทรวงยุติธรรมแล้วยังมีหน่วยงานอื่นของรัฐ และหน่วยงานเอกชน ที่มีขีดความสามารถเข้ามาร่วมในการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดและการพื้นฟูสมรรถภาพของ บุคคลดังกล่าว อาทิ สถานที่ของหน่วยงานในราชการทหาร เชต สำเร็จ และกงสำเร็จ สถานพยาบาลของ กระทรวงสาธารณสุข สถานพยาบาลของเอกชนหรือหน่วยงานอื่น ซึ่งสมควรรวมทรัพยากรเพื่อการพื้นฟู สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะกรรมการรัฐมนตรีจึง ประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนด นิยามความหมายของคำสำคัญไว้หลายคำและกำหนดหลักเกณฑ์การพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไว้ สรุป สาระได้ดังนี้

“ยาเสพติด” หมายความว่า สารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดย รับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจ อย่างรุนแรงตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมตลอดถึงพิษหรือส่วนของพิษที่เป็นหรือ ให้ผลลัพธ์เป็นยาเสพติดให้โทษหรืออาจใช้ผลลัพธ์เป็นยาเสพติดให้โทษและสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด ให้โทษ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายความถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำรับ ตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่ นอกจากนี้ยังหมายความถึงวัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่า ด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสาระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

“พื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด” หมายความว่าการกระทำใด ๆ อันเป็นการบำบัดการติดยาเสพติด และพื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติด รวมตลอดถึงการรักษาสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ซึ่ง เสพยาเสพติดให้กลับคืนสู่สภาพปกติโดยไม่เสี่ยงต่อการเป็นผู้ติดยาเสพติด

กระบวนการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีขั้นตอนโดยสรุปดังนี้

1. ขั้นตอนการดำเนินคดีของพนักงานสอบสวน

เมื่อมีการจับกุมผู้ต้องหาว่ากระทำการความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดดังต่อไปนี้

1.1 ความผิดฐานเสพยาเสพติด

1.2 ความผิดฐานเสพและมียาเสพติดไว้ในครอบครอง

1.3 ความผิดฐานเสพและมียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือ

1.4 ความผิดฐานเสพและจำหน่ายยาเสพติดตามลักษณะชนิด ประเภท และปริมาณที่กำหนดในกฎหมายระหว่าง ถ้าไม่ปรากฏว่าต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกหรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล ให้พนักงานสอบสวนนำตัวผู้ต้องหาไปศาลภายใน 48 ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหานั้นมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน เพื่อให้ศาลพิจารณาเมื่อคำสั่งให้ส่งตัวผู้นั้นไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่เกิดจากตัวผู้ต้องหานั้นเอง หรือจากพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งทำให้มิอาจนำตัวผู้ต้องหานาไปศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้ ทั้งนี้ หากถ้าผู้ต้องหามีอายุไม่ถึง 18 ปีบรูณ์ ให้พนักงานสอบสวนนำตัวส่งศาลเพื่อมีคำสั่งให้ตรวจพิสูจน์ภายใน 24 ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหานั้นมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน

เมื่อศาลมีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหานาไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดและได้แจ้งให้คณะอนุกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดทราบแล้ว ให้พนักงานสอบสวนดำเนินกระบวนการสอบสวนต่อไป เมื่อสอบสวนเสร็จให้ส่งสำเนาการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการและต้องแจ้งให้พนักงานอัยการทราบด้วยว่า ผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวอยู่ ณ สถานที่แห่งใดโดยไม่ต้องส่งผู้ต้องหานาไปด้วย

2. ขั้นตอนตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด

เมื่อคณะอนุกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้รับตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์มาแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกประวัติ พฤติกรรมในการกระทำความผิด ตลอดจนสภาพแวดล้อมทั้งปวงของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด ทั้งนี้ การตรวจพิสูจน์นั้น ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน นับแต่วันที่รับตัวผู้นั้นไปในสถานที่ตรวจพิสูจน์ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นคณะอนุกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจสั่งให้ขยายเวลาออกไปได้ไม่เกิน 30 วัน

2.1 กรณีผลการตรวจพิสูจน์ว่าเป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติด

กรณีที่คณะอนุกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดวินิจฉัยว่าผู้เข้าการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพ หรือติดยาเสพติด ให้จัดให้มีแผนการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และให้แจ้งผลการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานอัยการทราบ และให้พนักงานอัยการมีคำสั่งชั่วคราวการฟ้องไว้ก่อนจนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจากคณะกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

2.2 กรณีผลการตรวจพิสูจน์ว่าไม่เป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติด

กรณีที่คณะอนุกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดวินิจฉัยว่าผู้เข้าการตรวจพิสูจน์ไม่เป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติด ให้คณะอนุกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายงานผลการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาดำเนินคดีต่อไปตามกฎหมาย

2.3 กรณีปรากฏว่าผู้ต้องหาผู้ได้เสพยาเสพติดก่อน ขณะ หรือภายหลังที่ถูกจับกุมเพื่อให้ดำเนินการได้รับการส่งตัวไปพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและไม่ต้องถูกดำเนินคดีในข้อหาฐานเสพและมีไว้ในครอบครองเสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือเสพและจำหน่ายยาเสพติด ผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแจ้งให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี มารับตัวผู้นั้นไปเพื่อดำเนินคดีต่อไปตามกฎหมาย

2.4 กรณีพนักงานอัยการเห็นว่าผู้ต้องหาซึ่งได้รับแจ้งผลการตรวจพิสูจน์ไม่มีสิทธิได้รับการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไปและแจ้งผลให้คณะกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดทราบ

3. ขั้นตอนการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

เมื่อคณะกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติด ให้จัดให้มีแผนการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยกำหนดสถานที่และวิธีการสำหรับการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เข้ารับการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยคำนึงถึงอายุ เพศ ประวัติ พฤติกรรมในการกระทำการความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตลอดจนสภาพแวดล้อมทั้งปวงของผู้นั้นประกอบด้วย ซึ่งผู้เข้ารับการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องอยู่รับการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามแผนการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นเวลาไม่เกิน 6 เดือนนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ทั้งนี้ หากปรากฏว่าผลการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่เป็นที่พอใจ คณะกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจพิจารณาขยายระยะเวลาการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดออกไปได้

4. ผลการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

4.1 กรณีคณะกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดได้รับการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบถ้วนตามที่กำหนดในแผนการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและผลการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นที่พอใจแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นพ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหา และให้คณะกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีคำสั่งให้ปล่อยตัวผู้นั้นไปแล้วแจ้งผลให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการซึ่งยังดำเนินคดีอยู่ทราบ แล้วแต่กรณี

4.2 กรณีที่ผู้เข้ารับการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดแม้จะได้รับการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบกำหนดเวลาตามแผนแล้ว แต่ผลการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่เป็นที่พอใจ ให้คณะกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายงานความเห็นไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินคดีผู้นั้นต่อไป

5. การอุทธรณ์

กรณีที่คณะกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีคำวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์นั้นเสพหรือติดยาเสพติด หรือมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดชั่วคราว หรือมีคำสั่งขยายระยะเวลาการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดออกไป ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยหรือคำสั่ง และ

ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด ทั้งนี้ การอุทธรณ์ย่อมไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

6. การพิจารณาพิพากษาคดีของศาล

ในการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ต้องหาที่ได้รับการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบกำหนดระยะเวลาตามแผนแล้ว แต่ผลการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่เป็นที่พอใจ ศาลจะลงโทษผู้ตัวนั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดหรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงระยะเวลาที่ผู้ตัวนั้นได้รับการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้ว

ประกาศคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 108/2557 เรื่อง การปฏิบัติต่อผู้ต้องสงสัยว่ากระทำผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเข้าสู่การบำบัดพื้นฟูและการดูแลผู้ผ่านการบำบัดพื้นฟู

แนวคิดและนโยบาย “ผู้เสพ” คือ “ผู้ป่วย” เริ่มต้นมาเมื่อหลายปีก่อน แต่แนวทางการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าวยังไม่ชัดเจน ผู้เสพยังไม่ได้รับการปฏิบัติอย่างผู้ป่วยอย่างแท้จริงผู้เสพจำนวนมากจึงยังไม่กล้าเปิดเผยตัวเพื่อเข้าสู่กระบวนการบำบัดพื้นฟู เพราะเกรงว่าจะถูกจับกุมดำเนินคดี ซึ่งต่อมาได้มีประกาศคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 108/2557 เรื่อง การปฏิบัติต่อผู้ต้องสงสัยว่ากระทำผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเข้าสู่การบำบัดพื้นฟูและการดูแลผู้ผ่านการบำบัดพื้นฟู ลงวันที่ 21 กรกฎาคม 2557 ซึ่งมีเจตนาرمณเพื่อให้โอกาสแก่ผู้ต้องสงสัยว่าใช้ยาเสพติดสามารถเข้ารับการบำบัดพื้นฟูโดยไม่ถือว่ามีความผิด เพื่อให้การดำเนินการบำบัดพื้นฟูผู้เสพยาเสพติดเป็นไปโดยเหมาะสม ได้รับการบำบัดพื้นฟูโดยการยินยอมและได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่องภายหลังผ่านการบำบัดพื้นฟู ประกอบกับการประชุมสมัชชาสหประชาชาติสมัยพิเศษว่าด้วยปัญหายาเสพติดของโลก ค.ศ. 2016 (United Nations General Assembly Special Session 2016-UNGASS 2016) ได้มีมติและนโยบายใหม่ต่อปัญหายาเสพติดว่า แท้จริงแล้วปัญหายาเสพติดเป็นเรื่องของสุขภาพ ระบบสาธารณสุข อาชญากรรม สิทธิมนุษยชน ความยากจน ฯลฯ และให้มีการแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยมุ่งเน้นด้านสาธารณสุข เน้นการดูแลสุขภาพผู้ป่วยแบบบูรณาการ คำนึงถึงสิทธิมนุษยชนอย่างครอบคลุม ซึ่งการปรับนโยบายแก้ไขปัญหาผู้เสพโดย

- 1) กระตุ้นสร้างแรงจูงใจหรือส่งเสริมให้ผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษาโดยไม่มีความผิด
- 2) ปรับระบบการบำบัดรักษาให้อยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงสาธารณสุข ผู้เสพจำเป็นต้องได้รับการรักษาทางการแพทย์เพื่อช่วยผู้ติดยาเสพติดให้เลิกเสพยาเสพติดและกลับคืนสู่สังคมในฐานะคนปกติได้พร้อมกับการพัฒนาสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ โดยใช้กลไกทางสาธารณสุขให้รองรับผู้เสพยาเสพติดให้มีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2560)

บทสรุปและข้อเสนอแนะของผู้ศึกษา

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาอีกรอบด้าน ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคมอย่างกว้างขวาง สถานการณ์ของไทยในปัจจุบันยังคงประสบปัญหาการเสพและการใช้ยาเสพติดของกลุ่มเด็กและเยาวชน กลุ่มผู้ใช้แรงงาน รวมทั้งกลุ่มదาราหรือผู้มีเชือสีงที่หลงผิดจำนานหนึ่ง การแก้ไขปัญหายาเสพติดเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพอย่างยั่งยืนต้องบูรณาการการปฏิบัติงานทั้งด้านการป้องกัน

การปรับปรุง และการนำบัดพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดควบคู่กัน ในส่วนของระบบการนำบัดพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดนั้น แบ่งออกเป็น 3 ระบบ คือ

- 1) ระบบสมัครใจ หมายถึง การที่ผู้ติดยาเสพติดสมัครใจเข้ารับการนำบัดรักษาในสถานพยาบาลต่าง ๆ
- 2) ระบบต้องโหะ หมายถึง การที่ผู้ติดยาเสพติดกระทำการความผิดกฎหมายซึ่งต้องเข้ารับการนำบัดรักษาภายใต้กฎหมาย เช่น ทัณฑสถานนำบัดต่าง ๆ ของกรมราชทัณฑ์ กรมคุณประพฤติ สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน เป็นต้น

3) ระบบบังคับ หมายถึง การบังคับให้ผู้ต้องจับกุมเข้ารับการนำบัดรักษาตามพระราชบัญญัติพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ระบบสมัครใจน่าจะมีโอกาสประสบผลสำเร็จในการนำบัดพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดค่อนข้างมาก เพราะเป็นระบบที่เริ่มต้นจากความต้องการทางจิตใจของผู้ติดยาเสพติดเอง ทั้งนี้ บุคคลรอบข้างไม่ว่าจะเป็นครอบครัว เพื่อน ครู อาจารย์ หรือสภาพแวดล้อม ชุมชนที่อาศัยล้วนเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนให้ผู้เข้ารับการนำบัดพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดประสบผลสำเร็จ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนจึงควรประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง เข้าถึงและต่อเนื่อง ต้องคัดกรองเด็ก เยาวชนที่ก้าวเข้าสู่วงจรยาเสพติดพร้อมกับสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อให้ทราบถึงพิษภัยของยาเสพติด ผลกระทบต่อตนเองและครอบครัวเพื่อสมัครใจเข้าสู่กระบวนการนำบัดพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด กระตุ้นและให้ความมั่นใจแก่ผู้ที่ประสงค์จะเข้ารับการนำบัดพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดว่าจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ส่งเสริมสังคมรอบข้างในการให้โอกาสและสร้างมาตรการส่งเสริมการประกอบอาชีพรองรับผู้ผ่านการนำบัดพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเพื่อให้อยู่ร่วมกับบุคคลทั่วไปในสังคมได้อย่างปกติสุข

บรรณานุกรม

“ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมวิชาชีพและคุณภาพชีวภาพ ฉบับที่ 108/2557 เรื่อง การปฏิบัติต่อผู้ต้องสงสัยว่ากระทำผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเข้าสู่การบำบัดพื้นฟูและการดูแลผู้ผ่านการบำบัดพื้นฟู” (30 กรกฎาคม 2557). ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 131 ตอนพิเศษ 143 ง, น. 18 – 19.

“พระราชบัญญัติพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545” (30 กันยายน 2545). ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 119 ตอนที่ 96 ง, น. 26–42.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2560). ที่มาของนโยบายยาเสพติดแนวใหม่. สืบค้น 8 มกราคม 2561 จาก <https://www.oncb.go.th/ที่มาของนโยบายยาเสพติดแนวใหม่>.